

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.7.2009
KOM(2009) 336 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”)

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie	3
1.1.	Kontekst	3
1.2.	Zakres stosowania i metodologia	3
2.	Ramy instytucjonalne i ramy egzekwowania przepisów: ustanowienie sieci CPC	4
2.1.	Utworzenie sieci CPC: wyznaczenie organów	4
2.2.	Opracowanie narzędzia informatycznego: System współpracy w zakresie ochrony konsumentów	5
2.3.	Komitet CPC	5
2.4.	Zmiany w załączniku do rozporządzenia	6
3.	Funkcjonowanie sieci CPC - pierwsza ocena.....	6
3.1.	Zagadnienia ogólne	6
3.2.	Narzędzie informatyczne	7
3.3.	Funkcjonowanie sieci: główne niedociągnięcia.....	8
4.	Szersze ramy współpracy	9
4.1.	Wspólne działania i wymiana urzędników	9
4.2.	Współpraca z krajami trzecimi w egzekwowaniu przepisów	9
5.	Wnioski.....	10
5.1.	Zagadnienia ogólne	10
5.2.	Konsolidacja sieci CPC.....	10
5.3.	Poprawa skuteczności i efektywności sieci.....	10
5.4.	Wzmocnienie ram współpracy administracyjnej	12

1. WPROWADZENIE

1.1. Kontekst

Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów¹ („Rozporządzenie CPC”) zostało przyjęte w dniu 27 października 2004 r. i weszło w życie dnia 29 grudnia 2006 r. po dwuletnim okresie intensywnych prac przygotowawczych Komisji i państw członkowskich.

Rozporządzenie tworzy ogólnounijną sieć organów władzy publicznej odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów prawa ochrony konsumentów w państwach członkowskich („sieć CPC”), która rozpoczęła działalność w grudniu 2006 r. Rozporządzenie CPC obejmuje częściową harmonizację uprawnień tych organów w zakresie dochodzeń i egzekwowania prawa i określa mechanizmy wymiany istotnych informacji lub podejmowania działań w zakresie egzekwowania przepisów, aby zapobiec naruszaniu prawa w warunkach transgranicznych². Zobowiązuje ono państwa członkowskie do podejmowania działań na podstawie wniosków o wzajemną pomoc skierowanych do nich za pośrednictwem sieci CPC i zapewnienia organom wchodzącym w skład sieci odpowiednich środków w celu wypełnienia tych zobowiązań. Ponadto rozporządzenie przewiduje szersze ramy dla rozwoju finansowanych przez Komisję inicjatyw dotyczących współpracy administracyjnej.

Biorąc pod uwagę, że rozporządzenie stanowi część Porozumienia EOG³ takie same zasady i mechanizmy mają również zastosowanie wobec krajów EFTA stosujących Porozumienie EOG. Kraje te są w pełni włączone w działania w ramach sieci.

Ostatecznym celem rozporządzenia, tworzącego skuteczne narzędzie umożliwiające transgraniczne egzekwowanie przepisów i ramy współpracy oraz wymiany najlepszych praktyk, jest zapewnienie stałego wysokiego poziomu ochrony konsumentów i poprawa zaufania konsumentów na rynku wewnętrznym.

1.2. Zakres stosowania i metodologia

Komisja przedkłada niniejsze sprawozdanie w celu wywiązania się z określonego w art. 21 rozporządzenia CPC zobowiązania do sprawozdawania co dwa lata do Parlamentu Europejskiego i Rady o stosowaniu tego rozporządzenia.

Sprawozdanie obejmuje pierwsze dwa lata funkcjonowania sieci CPC, tj. lata 2007 i 2008. W stosownych przypadkach dokonano odniesień do prac przygotowawczych przeprowadzonych przed 2007 r., których celem było zapewnienie terminowego rozpoczęcia działalności sieci w grudniu 2006 r.

---

¹ Rozporządzenie (WE) 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów); Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1.

² Sieć chroni zbiorowe interesy konsumentów, a w związku z tym nie zajmuje się indywidualnymi skargami konsumentów.

³ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 92/2006 z dnia 7 lipca 2006 r.

Sprawozdanie opiera się na sprawozdaniach sporządzanych co dwa lata przez państwa członkowskie⁴ wywiązujące się z obowiązków sprawozdawczych wynikających z rozporządzenia, a także na danych statystycznych uzyskanych dzięki stosowaniu w sieci CPC narzędzia informatycznego oraz doświadczeniu praktycznym zdobytym w ramach pierwszych ogólnounijnych przeglądów (ang. *EU-sweeps*)⁵ koordynowanych przez Komisję.

2. RAMY INSTYTUCJONALNE I RAMY EGZEKWOWANIA PRZEPISÓW: USTANOWIENIE SIECI CPC

Rozporządzenie CPC określa w swoich dwóch pierwszych rozdziałach instytucjonalne i inne wymogi, które należało spełnić w celu utworzenia sieci CPC do końca 2006 r.

2.1. Utworzenie sieci CPC: wyznaczenie organów

W celu utworzenia sieci CPC rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie wymóg wyznaczenia organów publicznych zajmujących się egzekwowaniem prawa („właściwe organy”) oraz jednolitego urzędu łącznikowego do koordynacji stosowania rozporządzenia na poziomie krajowym. Muszą one również dopilnować, aby organy te posiadały minimalne uprawnienia w zakresie dochodzeń i egzekwowania prawa określone w rozporządzeniu oraz by zapewnić im odpowiednie środki niezbędne do wypełnienia ich zobowiązań.

Wszystkie państwa członkowskie musiały poczynić znaczne wysiłki, aby dostosować swoje krajowe ramy prawne w celu spełnienia wymogów rozporządzenia CPC, a w szczególności musiały one powołać wymaganą strukturę zajmującą się współpracą transgraniczną. Zmiany dotyczyły przede wszystkim modyfikacji uprawnień w zakresie dochodzeń i egzekwowania prawa przyznanych krajowym organom ochrony konsumentów w celu dostosowania się do wymogów dotyczących minimalnych uprawnień określonych w art. 4 rozporządzenia. Jednak w niektórych przypadkach, aby zagwarantować organom władzy publicznej możliwość egzekwowania prawa zgodnie z rozporządzeniem, konieczne było powołanie nowych organów oraz modyfikacja krajowego systemu egzekwowania prawa.

Przed końcem okresu sprawozdawczego wszystkie państwa członkowskie przekazały Komisji wykaz organów, z wyjątkiem dwóch państw członkowskich, które nadal musiały oficjalnie notyfikować organy odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych (dyrektywa UCP)⁶.

---

⁴ Sporządzane co dwa lata sprawozdania państw członkowskich publikowane są na portalu internetowym Europa.

⁵ Ogólnounijne przeglądy są wspólnymi akcjami nadzoru rynku i egzekwowania prawa przeprowadzanymi przez organy należące do sieci.

⁶ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym, Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22-39.

Zgodnie z art. 5 rozporządzenia wykaz organów notyfikowanych Komisji jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁷.

Komisja uważnie monitoruje proces notyfikacji organów i w dwóch przypadkach wyraziła obawy co do skuteczności wyznaczonych podmiotów administracji krajowej ze względu na dużą liczbę zaangażowanych organów oraz zwróciła się do państw członkowskich o ponowne rozpatrzenie notyfikowanych ram egzekwowania przepisów. W obu przypadkach zaproponowano alternatywne rozwiązania, ale z powodu opóźnień w krajowych procedurach wyznaczania nowych organów jeszcze ich nie wdrożono.

W odniesieniu do obowiązku zapewnienia odpowiednich środków trudno jest dokonać pełnej oceny sytuacji wyłącznie na podstawie informacji dostarczonych w sprawozdaniach krajowych. Zawarte w tych sprawozdaniach dane rzadko dotyczą wyłącznie działań związanych z CPC i nie są porównywalne. Wydaje się, że zadania wykonywane w ramach rozporządzenia CPC są zwykle wykonywane przez urzędników równoległe do ich stałych zadań i trudno jest określić zasoby przeznaczone na sieć. Chociaż wszystkie organy wyznaczyły przynajmniej jedną osobę odpowiedzialną za kontakty w sprawach związanych z CPC, wydaje się, że istnieją istotne różnice w zdolnościach administracyjnych państw członkowskich.

2.2. Opracowanie narzędzia informatycznego: System współpracy w zakresie ochrony konsumentów

Artykuł 10 rozporządzenia CPC przewiduje opracowanie narzędzia informatycznego, które organy muszą stosować do wymiany informacji. Opracowanie i utrzymanie systemu współpracy w zakresie ochrony konsumentów (CPCS) jest obowiązkiem Komisji.

Przy opracowywaniu tego projektu Komisja ściśle współpracowała z państwami członkowskimi i ustaliła grupę głównych użytkowników, która pomaga w pracach analitycznych poprzedzających opracowanie funkcji CPCS oraz w testowaniu jego nowych wersji.

Pierwsza wersja wyposażona w podstawowe funkcje była gotowa przed uruchomieniem sieci CPC. Od tego czasu wprowadzono szereg ulepszeń, w celu zwiększenia wygody użytkownika, poprawy istniejących funkcji i rozwoju nowych.

2.3. Komitet CPC

Zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisja jest wspierana w zadaniach wykonawczych przez komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich („komitet CPC”). Komitetowi przewodniczy Komisja.

Jednym z pierwszych zadań komitetu było opracowanie przepisów dotyczących funkcjonowania sieci CPC, które doprecyzowują niektóre z zasad ustanowionych w rozporządzeniu CPC. Przepisy te dotyczą terminów, minimalnych obowiązkowych wymogów informacyjnych dla wniosków i zróżnicowanego prawa dostępu do

---

⁷ Dz.U. C 40 z 23.2.2007 i Dz.U. C 286 z 28.11.2007. Aktualnie przygotowywana jest aktualizacja uwzględniająca zmiany zgłoszone od czerwca 2007 r.

informacji wymienianych za pomocą narzędzia informatycznego Komisja przyjęła przepisy wykonawcze⁸ w grudniu 2006 r. przed uruchomieniem sieci CPC.

2.4. Zmiany w załączniku do rozporządzenia

Rozporządzenie CPC zawiera załącznik obejmujący wykaz aktów prawnych do których stosuje się mechanizmy dotyczące współpracy. Załącznik obejmuje głównie przepisy prawa UE w zakresie ochrony konsumentów, ale także przepisy w niektórych innych dziedzinach⁹.

Załącznik ten został zmieniony w okresie sprawozdawczym, aby uwzględnić dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych. Aktualnie rozpatrywane są trzy wnioski dotyczące dalszego rozszerzenia załącznika. Obejmuje to zakaz spamu¹⁰ oraz dwa wnioski dotyczące praw pasażerów w obszarze transportu morskiego i autobusowego¹¹. Chociaż istnieją dalsze wnioski zmierzające do wdrożenia innych przepisów UE poprzez sieć CPC, w chwili obecnej priorytetem Komisji jest skonsolidowanie sieci przed wprowadzaniem dalszych zmian w załączniku do rozporządzenia.

3. FUNKCJONOWANIE SIECI CPC - PIERWSZA OCENA

3.1. Zagadnienia ogólne

Po stosunkowo wolnych początkach sieć znacznie zwiększyła swoją aktywność osiągając łącznie 719 wniosków o wzajemną pomoc¹² w ciągu dwóch lat, przy czym 327 wniosków sporządzono w 2007 r., a 392 w 2008 r. W tym samym okresie organy zakończyły postępowanie w sprawie 40 % wniosków o przekazanie informacji i 30 % wniosków o egzekwowanie prawa.

---

⁸ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2006 r. wykonująca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów w odniesieniu do wzajemnej pomocy, ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2008/282/WE z dnia 17 marca 2008 r.; Dz.U. C 32 z 6.2.2007 i Dz.U. C 89 z 1.4.2008.

⁹ Inne dziedziny obejmują na przykład: rozporządzenie (WE) nr 261/2004 w sprawie praw pasażerów linii lotniczych, Dz.U. L 46 z 17.2.2004; dyrektywę 2000/31/WE o handlu elektronicznym Dz.U. L 178 z 17.7.2000.

¹⁰ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej. Artykuł 13 w odniesieniu do ochrony konsumentów (Dz.U. L 2001 z 31.7.2002, s. 37).

¹¹ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów [COM(2008)816]

Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw pasażerów podróżujących drogą morską i wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów [COM(2008)817]

¹² Zgodnie z mechanizmem współpracy w ramach CPC organy mogą wysłać wiadomość ostrzegawczą („ostrzeżenie”) do innych zainteresowanych organów, zwrócić się o dostarczenie istotnych informacji potrzebnych w dochodzeniach i działaniach związanych z egzekwowaniem prawa („wniosek o udzielenie informacji”) lub poprosić inny organ o podjęcie odpowiednich działań w celu powstrzymania praktyki, która stanowi naruszenie prawa („wnioski o egzekwowanie prawa”).

Większość spraw dotyczy wniosków o przekazanie informacji, (39 % łącznej liczby spraw) oraz wniosków o podjęcie środków służących egzekwowaniu prawa, aby przeciwdziałać potwierdzonemu naruszeniu przepisów (37 % łącznej liczby spraw). W ciągu dwóch lat liczba wniosków o egzekwowanie prawa zwiększyła się niemal dwukrotnie, odnotowując najwyższy przyrost.

Ponadto sieć CPC przeprowadziła dwie połączone akcje nadzoru rynku i egzekwowania prawa („przeгляdy”), które przyjęły formę kontroli stron internetowych: jedną w 2007 r., dotyczącą stron internetowych, na których sprzedawane są bilety lotnicze, i drugą w 2008 r., dotyczącą stron internetowych serwisów oferujących dzwonki do telefonów komórkowych. Działania związane z egzekwowaniem prawa nadal trwają w odniesieniu do przeglądu z 2008 r.

Większość naruszeń wykrytych w ramach CPCS wiązało się z przepisami dotyczącymi reklam wprowadzających w błąd¹³ (blisko jedna trzecia łącznej liczby przypadków) oraz praktyk handlowych w działalności online (internet i przesyłki reklamowe). Jeśli chodzi o sektory, to dwa ogólnounijne przeglądy przyczyniły się do zwiększenia liczby wniosków o wzajemną pomoc w sektorach, w których organy prowadziły swoje dochodzenia, w szczególności w sektorze transportu i komunikacji. Najbardziej uderza brak lub bardzo niewielka liczba spraw¹⁴ dotyczących niektórych dyrektyw¹⁵.

Działalność sieci przynosi już wymierne efekty dla konsumentów. Jednym z przykładów jest stopniowa poprawa internetowych systemów rezerwacji miejsc i stron internetowych linii lotniczych w celu dostosowania ich do wymogów prawodawstwa UE, która nastąpiła w wyniku przeglądu dotyczącego biletów lotniczych.

3.2. Narzędzie informatyczne

Rosnąca liczba przypadków współpracy w dziedzinie ochrony konsumenta i informacje zwrotne uzyskane od państw członkowskich potwierdzają, że narzędzie informatyczne w zasadzie spełnia oczekiwania organów i osiąga swój cel, którym jest ułatwienie wymiany informacji.

Konieczne jest jednak wprowadzenie dalszych udoskonaleń. Państwa członkowskie poruszyły w szczególności następujące kwestie:

- Wysoki koszt połączenia z bezpieczną siecią TESTA wykorzystywaną przez CPCS. Jest to problem szczególnie istotny dla organów, które rzadko korzystają z systemu ze względu na niewielką liczbę przypadków wchodzących w zakres ich kompetencji.
- Opóźnienia we wprowadzaniu nowych wersji i aktualizacji.

---

¹³ Dotyczyły one naruszenia dyrektywy Rady 84/450/EWG w sprawie reklamy wprowadzającej w błąd do 2007 r., kiedy to przepisy dotyczące reklamy wprowadzającej w błąd odnoszące się do stosunku przedsiębiorstw do konsumentów włączono do dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych.

¹⁴ tj. mniej niż 10 wniosków w ciągu dwóch lat, z których większość stanowiły ostrzeżenia.

¹⁵ Więcej informacji zawiera załącznik 1.

- Brak pewnych funkcji w narzędziu informatycznym, w szczególności funkcji wspierających przygotowanie i koordynację połączonych akcji nadzoru rynku i egzekwowania prawa zgodnie z art. 9 rozporządzenia CPC.

Kolejnym problemem jest kwestia umożliwienia wszystkim użytkownikom korzystania z narzędzia informatycznego, gdy jest to niezbędne, tj. także tym użytkownikom, którzy pracują w obszarach, w których praktycznie nie występuje działalność związana z CPC. Niektóre państwa członkowskie chciałyby, żeby narzędzie CPCS posiadało wielojęzyczny interfejs.

3.3. Funkcjonowanie sieci: główne niedociągnięcia

Doświadczenia zgromadzone od utworzenia sieci CPC wskazują również na występowanie pewnych niedociągnięć w sposobie współpracy organów:

- Znaczna liczba notyfikowanych organów jest niepodłączonych lub nie używa systemu w sposób aktywny, tj. nie wnioskuje one o wzajemną pomoc, mimo że jest to konieczny warunek skutecznego funkcjonowania sieci CPC. Co trzeci organ posiadający hasło i dostęp nie korzysta aktywnie z CPCS¹⁶.
- Rozpatrywanie wniosków trwa coraz dłużej: świadczy o tym fakt, że podczas gdy do czerwca 2008 r. wnioski o przekazanie informacji były załatwiane średnio w ciągu 81 dni, czas ten wydłużył się do 148 dni do końca 2008 r. Można to po części wytłumaczyć większą złożonością spraw transgranicznych, ale często świadczy to o niedotrzymywaniu ustalonych terminów lub innych wymogów operacyjnych.
- Organy stosują narzędzie informatyczne w tak różny sposób, że może to wywierać negatywny wpływ na podejmowanie przez nie współpracy. Na przykład kwestia stosowania ostrzeżeń dzieli użytkowników sieci na zwolenników szerokiego informowania wszystkich organów oraz tych, którzy wolą podejście bardziej selektywne. Głównym elementem tej dyskusji są uwarunkowania związane z zasobami, ponieważ organy muszą sprawdzić, czy naruszenie dotyczy także konsumentów w ich krajach. Czasami brakuje ważnych informacji, co zmusza organy do poszukiwania wyjaśnień lub prowadzenia dłuższych dochodzeń.
- Konieczny jest przegląd przepisów wykonawczych w świetle doświadczeń zdobytych w ciągu dwóch pierwszych lat funkcjonowania sieci. Zasady usuwania spraw (zwłaszcza ostrzeżeń) nie są ujednocnione i należy wyjaśnić pewne aspekty ochrony danych. Potrzebna jest również praktyczna weryfikacja niektórych przepisów, dotyczących np. terminów wyznaczonych na przesyłanie wniosków lub informacji zwrotnej.
- Rozporządzenie 261/2004 w sprawie praw pasażerów linii lotniczych, które jest objęte zakresem rozporządzenia CPC, przewiduje powołanie krajowych organów egzekwowania prawa. Organy te są uprawnione do podejmowania środków służących egzekwowaniu prawa zarówno wobec podmiotów krajowych jak i

---

¹⁶ Zob. odpowiednia sekcja w załączniku 1.

zagranicznych działających na ich terytorium. Mogło się to przyczynić do ograniczonego funkcjonowania sieci CPC w tym sektorze.

W trakcie działań sieci związanych z egzekwowaniem prawa ujawniono również, że jeśli sieć ma osiągnąć swój pełny potencjał, należy uwzględnić zagrożenia mające charakter bardziej horyzontalny:

- Należy wypracować wspólne stanowisko dotyczące istotnych faktów i wspólną wykładnię europejskich przepisów prawa ochrony konsumentów, na przykład definicję „zbiorowych interesów konsumentów”. Pojawiły się również różne poglądy na temat wzajemnego oddziaływania dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta i innych istotnych aktów prawnych UE.
- Kwestia jurysdykcji i prawa mającego zastosowanie w przypadku gdy organy władzy publicznej wykonują swoje uprawnienia oraz kwestia zakresu stosowania obowiązku współpracy wprowadzonego rozporządzeniem CPC.
- Sieć musi się stać bardziej widoczna, aby zmaksymalizować swoje oddziaływanie i rozwinąć swoje ogólnoeuropejskie możliwości skutecznego odstraszenia potencjalnych sprawców naruszeń prawa.

4. SZERSZE RAMY WSPÓLPRACY

4.1. Wspólne działania i wymiana urzędników

Poza przepisami dotyczącymi współpracy proceduralnej rozporządzenie CPC ma na celu zachęcenie do wymiany najlepszych praktyk i współpracy poprzez opracowywanie wspólnych projektów lub działań oraz finansowanego przez Komisję systemu wymiany urzędników. Zakres działań jest zatem bardzo szeroki: począwszy od seminariów, kursów szkoleniowych, działań informacyjnych, aż po projekty związane z opracowaniem wspólnych norm, metodologii i sposobów egzekwowania prawa.

W pierwszych dwóch latach swojej działalności sieć zaangażowała się w wiele takich projektów i wymian, ale w niewielkim stopniu wykorzystwała środki finansowe udostępnione przez Komisję w 2008 r. Państwa członkowskie podnoszą następujące główne trudności:

- Działania i system nie są dobrze znane organom.
- Istnieje ryzyko rozproszenia zasobów przez zbyt wielką liczbę różnych projektów, co może zmniejszyć skuteczność sieci.
- Zawilości administracyjne w procedurze składania wniosków i przyznawaniu dotacji, zwłaszcza w przypadku osób kierujących projektem.

4.2. Współpraca z krajami trzecimi w egzekwowaniu przepisów

Artykuł 18 rozporządzenia stanowi podstawę prawną do zawierania umów o współpracy z organami zajmującymi się egzekwowaniem prawa w krajach trzecich.

W coraz bardziej zglobalizowanym świecie uzasadniona jest także ściślejsza współpraca z organami zajmującymi się egzekwowaniem prawa poza Unią Europejską, szczególnie w krajach, które są już silnie powiązane gospodarczo z państwami członkowskimi. Zacieśnia się kontakty związane z badaniem możliwości współpracy z władzami USA i Szwajcarii, krajami uznanymi w dyskusjach z państwami członkowskimi za priorytetowe.

5. WNIOSKI

5.1. Zagadnienia ogólne

Rozporządzenie CPC okazało się bardzo skutecznym narzędziem egzekwowania prawa, podnoszącym poziom ochrony konsumentów w całej UE. Wypełniło ono istniejącą lukę, umożliwiając krajowym organom egzekwującym stosowanie przepisów skuteczne powstrzymanie praktyk handlowych szkodzących konsumentom w warunkach transgranicznych i ułatwiając im połączenie sił, aby stworzyć w UE wiarygodne otoczenie sprzyjające egzekwowaniu prawa.

Działalność sieci przynosi konsumentom wymierne efekty. Na przykład współpraca pomiędzy organami francuskimi a hiszpańskimi doprowadziła do aresztowania w kwietniu 2008 r. 87 osób i podjęcia zdecydowanych kroków przeciwko oszustwom związanym z prowadzoną w Hiszpanii loterią. Innym dobrym przykładem takiej współpracy są ogólnounijne przeglądy.

Ocena dwóch pierwszych lat działalności sieci pokazuje jednak, że nie osiągnęła ona jeszcze pełni swoich możliwości i wskazuje na szereg niedociągnięć. Priorytetem Komisji jest praca w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, aby zająć się z tymi kwestiami w obrębie istniejących ram prawnych. Komisja zastrzega sobie jako środek ostateczny prawo do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom, które stale i systematycznie nie wypełniają swoich zobowiązań wynikających z rozporządzenia.

5.2. Konsolidacja sieci CPC

Komisja będzie dążyć do wzmocnienia sieci, dopilnowując, aby wszystkie organy wyznaczone przez państwa członkowskie aktywnie korzystały z systemu informatycznego. Narzędzie informatyczne jest w dalszym ciągu doskonalone, zwłaszcza pod względem opracowywania nowych funkcji i zwiększania wygody użytkownika. Możliwości szkoleniowe zwiększono poprzez utworzenie pod koniec 2008 r. sieci osób prowadzących szkolenia pochodzących z poszczególnych krajów.

Kluczową kwestią w tym kontekście będzie zagwarantowanie organom odpowiednich środków, przy jednoczesnym uwzględnieniu ograniczeń wynikających z obecnego kryzysu ekonomicznego. Należy również wyjaśnić, dlaczego organy nie stosują w pewnych obszarach mechanizmów współpracy, i zająć się tym problemem.

5.3. Poprawa skuteczności i efektywności sieci

Sieć CPC powinna skuteczniej funkcjonować w wyniku zastosowania szeregu środków, które we właściwym czasie mogą również objąć przegląd rozporządzenia CPC:

- W 2010 r. przeglądowni zostaną poddane przepisy wykonawcze, aby uzupełnić luki, dokonać przeglądu obowiązujących przepisów na podstawie informacji zgromadzonych w ciągu ostatnich dwóch lat oraz zapewnić szybsze i bardziej spójne rozpatrywanie wniosków o wzajemną pomoc.
- Wymiana poglądów, doświadczeń i najlepszych praktyk poprzez dyskusje w ramach komitetu CPC i specjalnych warsztatów zostanie wykorzystana do opracowania wspólnych standardów i technik, podręczników i innych dokumentów zawierających wskazówki dla użytkowników CPC, takich jak wytyczne i najczęściej zadawane pytania.
- Przyjęcie wprowadzonego w 2008 r. rocznego planu działania dotyczącego egzekwowania prawa powinno się przyczynić do dalszej koncentracji działań sieci. Wykorzystując pełniejszą bazę danych, opierając się na danych zebranych przez Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich¹⁷ i tablicy wyników dla rynków konsumentckich¹⁸, a także na informacjach przekazywanych przez organy krajowe, jeszcze bardziej wzmocni on i skupi działania sieci. Plany roczne należy docelowo włączyć w ogólne ramy długoterminowych priorytetów uzgodnionych z państwami członkowskim.
- Wspólne działania, takie jak ogólnounijne przeglądy, powinny nadal odgrywać zasadniczą rolę w działaniach sieci CPC, ponieważ nadają one unijną perspektywę działaniom organów w zakresie nadzoru rynku i egzekwowania prawa wymaganym przez rynek wewnętrzny. W miarę zdobywania doświadczeń sieć odniosłaby korzyści ze zbadania nowych sposobów prowadzenia wspólnego nadzoru rynku lub działań związanych z egzekwowaniem prawa.
- Działania sieci powinny zmierzać do wypracowania jednolitej interpretacji przepisów UE z dziedziny ochrony praw konsumentów. Komisja zaczęła opracowywać wskazówki dla organów poprzez ukierunkowane dyskusje w trakcie seminariów i warsztatów oraz promować istniejące narzędzia, takie jak Kompendium konsumentckiego prawa wspólnotowego (EU Consumer Law Compendium)¹⁹ lub planowana konsultacyjna baza danych dotyczących dyrektywy UCP.
- Wspólnie z państwami członkowskimi Komisja określi najodpowiedniejszy sposób lepszego wyeksponowania działalności sieci (np. ukierunkowane działania medialne lub strona internetowa CPC). W ten sposób rynki otrzymają wyraźny komunikat dotyczący egzekwowania prawa. Do realizacji tego celu przyczyniłyby się również działania zwiększające świadomość konsumentów.

---

¹⁷ Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich jest wspólną inicjatywą Komisji i państw członkowskich, która zapewnia konsumentom praktyczne informacje, porady dotyczące ich praw oraz wsparcie w przypadku skarg o charakterze transgranicznym.

¹⁸ Pierwsze wydanie tablicy wyników dla rynków konsumentckich COM (2008) 31 wersja ostateczna i drugie wydanie tablicy wyników dla rynków konsumentckich COM (2009) 25/3.

¹⁹ Kompendium stanowi połączenie dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta, istotnego orzecznictwa ETS, krajowych środków transpozycji i orzecznictwa krajowego.

5.4. Wzmocnienie ram współpracy administracyjnej

Sieć CPC powinna odnieść korzyści z przewidzianego w rozporządzeniu dalszego rozwoju możliwości współpracy, włącznie z projektami Komisji zmierzającymi do poprawy gromadzenia danych dotyczących ochrony konsumentów i opracowaniem wspólnej klasyfikacji skarg. Tego rodzaju działania stwarzają otoczenie sprzyjające budowaniu zaufania pomiędzy organami i wymianie wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej, oraz najlepszych praktyk, przyczyniając się w ten sposób do poprawy jakości i skuteczności działalności związanej z egzekwowaniem prawa w całej UE.

Zachęcanie do takich wspólnych działań poprzez wkład finansowy pozostaje zatem priorytetem Komisji. Dotyczy to w szczególności działalności, która przyczynia się do poprawy funkcjonowania sieci poprzez opracowanie podręczników, wspólnych norm lub metodologii (np. w 2008 r. grupa organów opracowała podręcznik dotyczący przeprowadzania przeglądów, który zostanie przetestowany w 2009 r.). Spotkania przygotowawcze dotyczące wspólnych działań powinny pomóc w pokonaniu trudności administracyjnych napotykanym przez organy przy składaniu wniosków o środki z funduszy UE.

ZAŁĄCZNIK I

1. Łączna liczba wniosków o wzajemną pomoc

<i>Rok</i>	<i>Ostrzeżenia (Art. 7)</i>	<i>Wnioski o przekazanie informacji (Art. 6)</i>	<i>Wnioski o egzekwowanie prawa (Art. 8)</i>	<i>RAZEM Wyłącznie państwa członkowskie</i>	<i>RAZEM Włącznie z wnioskami krajów EOG</i>
2007	71	161	95	317	327
2008	100	122	170	384	392
RAZEM	171	283	265	701	719

2. Wnioski o wzajemną pomoc przypadające na każdą z dyrektyw, której przepisy zostały naruszone (2007 – 2008)

	<i>Art. 6 Informacje</i>		<i>Art. 7 Ostrzeżenia</i>		<i>Art. 8 Egzekwowanie prawa</i>		<i>RAZEM</i>
	2007	2008	2007	2008	2007	2008	
Dyrektywa 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych	1	86	0	40	4	73	204
Dyrektywa 84/450/EWG w sprawie reklamy wprowadzającej w błąd	48	0	34	0	35	0	117
Dyrektywa 2000/31/WE o handlu elektronicznym	3	9	7	20	15	48	102
Dyrektywa 93/13/WE w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich	21	10	15	7	10	14	77
Dyrektywa 97/7/WE w sprawie umów zawieranych na odległość	11	4	4	11	9	22	61
Dyrektywa 97/55/WE zmieniająca dyrektywę 84/450/EWG dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd w celu włączenia do niej reklamy porównawczej	40	0	4	0	3	0	47

Dyrektywa 94/47/WE w sprawie korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie	27	0	1	1	0	0	29
Dyrektywa 85/577/WE w sprawie umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa	1	10	0	6	1	0	18
Dyrektywa 2001/83/WE w sprawie produktów leczniczych stosowanych u ludzi	2	0	3	2	6	2	15
Dyrektywa 1999/44/WE w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji	2	1	1	3	3	4	14
Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 w sprawie odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów	1	1	1	2	3	4	12
Dyrektywa 98/6/WE w sprawie podawania cen produktów	0	0	0	1	2	3	6
Dyrektywa 90/314/WE w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek	2	1	0	2	1	0	6
Dyrektywa 2002/65/WE dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość	0	0	1	3	1	0	5
Dyrektywa 87/102 w sprawie kredytu konsumenckiego	1	0	0	1	0	0	2
Dyrektywa 89/552 w sprawie telewizyjnej działalności transmisyjnej	0	0	1	1	0	0	2

3. Wnioski o wzajemną pomoc przypadające na dany sektor (2007 – 2008)

	<i>2007</i>			<i>2008</i>			<i>Razem</i>
	<i>Art. 6</i>	<i>Art. 8</i>	<i>Art. 7</i>	<i>Art. 6</i>	<i>Art. 8</i>	<i>Art. 7</i>	
Odzież i obuwie	1	0	0	0	5	0	6
Komunikacja	0	2	1	4	25	15	47
Kształcenie	1	0	0	0	2	0	3

Żywność i napoje bezalkoholowe	1	1	1	2	0	0	5
Meble, wyposażenie domu oraz bieżące utrzymanie domu	0	1	0	1	1	1	4
Zdrowie	6	11	6	5	14	6	48
Budynki mieszkalne, woda, energia elektryczna, gaz i pozostałe paliwa	0	0	0	1	0	0	1
Różne towary i usługi	30	10	9	8	24	12	93
Poza klasyfikacją	10	9	4	59	39	35	156
Rekreacja i kultura	35	13	4	15	13	17	97
Restauracje i hotele	5	2	1	19	0	8	35
Transport	72	46	45	8	47	6	224
RAZEM	161	95	71	122	170	100	719

4. Średni czas załatwiania wniosków o wzajemną pomoc w ramach CPCS (w dniach)

	Czerwiec 2008 r.	Październik 2008 r.	Grudzień 2008 r.
Wnioski o przekazanie informacji (art. 6)	81	132	148
Wnioski o egzekwowanie prawa (art. 8)	123	173	177

5. Wnioski o wzajemną pomoc złożone przez państwa członkowskie w 2007 r.

	<i>Wnioski o przekazanie informacji</i> <i>Art. 6</i>	<i>Ostrzeżenia</i> <i>Art. 7</i>	<i>Wnioski o egzekwowanie prawa</i> <i>Art. 8</i>	<i>RAZEM</i>
Belgia	42	51	35	128
Bułgaria	4	0	8	12
Republika Czeska	1	0	1	2
Dania	12	0	0	12
Niemcy	1	2	2	5
Estonia	1	1	6	8
Irlandia	0	0	0	0
Grecja	0	0	0	0
Hiszpania	0	0	0	0
Francja	19	7	14	40
Włochy	0	2	0	2
Cypr	0	0	0	0
Łotwa	0	1	3	4
Litwa	0	0	0	0

Luksemburg	0	0	0	0
Węgry	68	2	0	70
Malta	0	0	0	0
Niderlandy	3	0	0	3
Austria	1	0	1	2
Polska	0	0	1	1
Portugalia	0	0	0	0
Rumunia	0	0	0	0
Słowenia	0	0	0	0
Słowacja	0	0	2	2
Finlandia	5	0	0	5
Szwecja	3	0	4	7
Zjednoczone Królestwo	0	5	9	14
RAZEM	160	71	86	317

6. Wnioski o wzajemną pomoc złożone przez państwa członkowskie w 2008 r.

	<i>Wnioski o przekazanie informacji</i> <i>Art. 6</i>	<i>Ostrzeżenia</i> <i>Art. 7</i>	<i>Wnioski o egzekwowanie prawa</i> <i>Art. 8</i>	<i>RAZEM</i>
Belgia	28	43	48	119
Bułgaria	0	0	2	2
Republika Czeska	0	0	0	0
Dania	0	1	13	14
Niemcy	3	2	7	12
Estonia	10	0	2	12
Irlandia	0	0	0	0
Grecja	0	0	0	0
Hiszpania	0	0	8	8
Francja	7	0	9	16
Włochy	1	1	0	2
Cypr	0	0	0	0
Łotwa	0	1	10	11
Litwa	0	0	0	0

Luksemburg	0	0	0	0
Węgry	6	4	20	30
Malta	0	0	0	0
Niderlandy	2	4	7	13
Austria	1	1	1	3
Polska	2	0	7	9
Portugalia	0	1	0	1
Rumunia	0	0	0	0
Słowenia	0	0	0	0
Słowacja	0	0	3	3
Finlandia	0	20	11	31
Szwecja	15	10	8	33
Zjednoczone Królestwo	43	12	10	65
RAZEM	118	100	166	384

7. Wnioski o wzajemną pomoc otrzymane przez państwa członkowskie w 2007 r.

	<i>Wnioski o przekazanie informacji</i> <i>Art. 6</i>	<i>Ostrzeżenia</i> <i>Art. 7</i>	<i>Wnioski o egzekwowanie prawa</i> <i>Art. 8</i>	<i>RAZEM</i>
Belgia	7	54	0	67
Bułgaria	2	55	0	57
Republika Czeska	4	55	0	59
Dania	7	55	2	64
Niemcy	10	55	7	72
Estonia	2	53	2	57
Irlandia	7	56	9	72
Grecja	2	55	1	58
Hiszpania	10	52	10	72
Francja	6	56	3	65
Włochy	3	54	2	59
Cypr	3	56	1	60
Łotwa	5	54	4	63
Litwa	2	54	1	57

Luksemburg	4	56	2	62
Węgry	4	55	4	63
Malta	1	54	0	55
Niderlandy	27	60	15	102
Austria	4	56	7	67
Polska	3	55	3	61
Portugalia	5	55	0	60
Rumunia	3	49	1	53
Słowenia	2	54	1	59
Słowacja	8	55	2	65
Finlandia	3	54	1	58
Szwecja	6	54	5	65
Zjednoczone Królestwo	18	63	9	90
RAZEM	158	*)	92	*)

*) Ostrzeżenia są przesyłane do wielu organów jednocześnie. Łączna liczba ostrzeżeń otrzymanych przez państwa członkowskie obejmowałaby zatem te same ostrzeżenia liczone wielokrotnie.

8. Wnioski o wzajemną pomoc otrzymane przez państwa członkowskie w 2008 r.

	<i>Wnioski o przekazanie informacji</i> <i>Art. 6</i>	<i>Ostrzeżenia</i> <i>Art. 7</i>	<i>Wnioski o egzekwowanie prawa</i> <i>Art. 8</i>	<i>RAZEM</i>
Belgia	9	70	6	85
Bułgaria	0	63	0	63
Republika Czeska	2	63	1	66
Dania	1	64	1	66
Niemcy	13	68	20	101
Estonia	0	64	7	71
Irlandia	2	63	19	84
Grecja	5	63	0	68
Hiszpania	29	59	10	98
Francja	5	65	18	88
Włochy	3	51	8	62
Cypr	0	64	0	64
Łotwa	1	63	2	66
Litwa	1	63	3	67

Luksemburg	1	68	1	70
Węgry	3	55	3	61
Malta	1	54	0	55
Niderlandy	24	59	37	120
Austria	3	66	3	72
Polska	1	63	1	65
Portugalia	1	63	4	68
Rumunia	0	53	0	53
Słowenia	1	64	2	67
Słowacja	4	63	5	72
Finlandia	1	74	0	75
Szwecja	2	72	5	79
Zjednoczone Królestwo	8	65	11	84
RAZEM	121	*)	167	*)

*) Ostrzeżenia są przesyłane do wielu organów jednocześnie. Łączna liczba ostrzeżeń otrzymanych przez państwa członkowskie obejmowałaby zatem te same ostrzeżenia liczone wielokrotnie.

9. Połączenia z CPCS i kontrola stosowania

	<i>Liczba wyznaczonych organów, które nigdy nie prosiły o dostęp</i>	<i>Liczba wyznaczonych organów, które nie korzystały z CPCS mimo posiadania dostępu</i>	<i>Łączna liczba wyznaczonych organów z dostępem do CPCS</i>
<i>Listopad 2008 r.</i>	<i>12</i>	<i>127</i>	<i>252</i>
<i>Luty 2009 r.</i>	<i>n/d</i>	<i>78</i>	<i>252</i>